

Om Kastevåger. Merk den ærbødige ordbruken og ”mann og mann i mellom”. Dette var en skikkelig mannesak som kvinnene måtte sette det endelige stempelet på! Og med mange høringsinstanser.

8.11.1928 Formannskapsmøte på Skare.

Sak 1: Andragende om fredning av kastevågene i Utsira medtatt av vårsildloven av 23.12.1920.

Andragende sålydende:

Med vårsildloven av 23/12 1920 §7 for av tillater undertegnede i Utsira hjemmehørende fiskere, som i en flerhet av møter i høst, hvori distriktets fiskeriinspektør på vår anmodning har deltatt, omhyggelig har drøftet saken fra alle sider, sig herved i ærbødighet å utbe Kongelig stadfestelse av følgende grenselinjer for efternevnte – de 4 fire viktigste kastevåger her ute:

Nordvikvågen: Den rette linje mellom nordligste overvannspynt av Mukkaskjæret på vestsiden av innløpet til vågen, og den nordligste pynt av Indrevikas østside (a)

Skarvanesvågen: Den rette linje som utgår fra en meget kjennelig hvit flekk i fjellet like vestenom Vakaskjæret (straks østom Hoborvika) og sluttlig tangerer Skarvanesoddens sydligste pynt (b)

Tuavågen med tilløp: a Den sydvestre del av den under post 2 nevnte linje b den rette linje mellom Store seiskjærets sydligste overvannspynt og den nøre radiomast på sydøstre parti av Utsira inntil denne linje syd vest-fra skjærer den under å nysnevnte linje (C) C den rette linje mellom Store-seiskjers sydligste pynt og det langveis kjennelige bratte stup på sydvestligste odde av Klovningholmane (d) samt den rette linje mellom det under C nevnte stup og ytterste overvannspynt på Kåretåen på Kvalvikvågen østside (e).

Kvalvikvågen: Den rette linje mellom nystnevnte odde av Kåretåen og østligste odde av det brede Spanneset Utsiras sydvestre del (f) Jfr vedtatte kartutsnitt, hvor samtlige forannevnte linjer a-f vil ses oppstrekke med rødt blekk.

Signert: *Sivert Helgesen, snurpenotfisker, Thomas Klovning, Mathias Nordvik, landnotfisker, Gustav Hansen, garnmann*

Etter en lang rekke diskusjoner mann og mann i mellom behandledes ovenforstående andragende i et av fiskerinspektør Buvik ledet mannsterkt allmøte i Utsira forsamlingslokale i aften og gir undertegnede fiskeriforening i ærbødighet hermed samme andragende sin mest uforbeholdne andragning. Utsira fiskeriforening 8.11.1928 signert *Thomas T Helgesen (formann), Kasper Bendiksen og Alfred Hansen*

I det man før innberettet sig til den bemerkning at landnotbruk så at si utgjør Utsira fornemste næringsvei tillater undertegnede herredstyret sig ærbødigst å ledsage det i nærværende andragene uttalte innsendte folkemøte med sin varmeste anbefaling. Utsira formannskap 8. november 1928.

På vårtilsynets vegne tillater jeg meg i ærbødighet å erklære meg helt og fullt enig i nærværende nærværende Utsira formanskaps uttalelse av i dag. **Signert:** Sigmund Buvik.

13.9.1928 Formannskapet møtes i Nordvik

Sak: *Å fatte skrivelse til poststyrelsen om rutefrekvensen Utsira – Haugesund*

Utsira formannskap tillater sig herved ærbødigst i henhold til herredstyrebeslutning av 19de april d.å. å inngå til de ærede myndigheder med andragende om at postforbindelsen Utsira Haugesund fra 1ste juli 1928 blir bevilget et tillegg til opprettelse av en 3de rutetdag i uken hele året imot nu henholdsvis 2 ganger og i vårsildsesongen 3 ganger ukentlig.

Denne 3de rutetdag måtte i såfald bli direkte tur og retur Utsira Haugesund. De øvrige rutetdage anløbes Røver og Føina.

Efterat ruten blev kombinert med nevnte steder har misnøien vokst så vel blant øens befolkning som tilreisende. Det hårde havstykke, lange tidsophold om bord og derfor trafikken primitive postfartøier som hittil har trafikert ruten gjør stillingen utålelig.

Det er et allment krav at en forbedring må foretas. Tilreisende forbauses i høi grad og de har ytret at en slig kommunikasjon neppe kan sidestilles med andre steder i landet når øens beliggenhed begrunnes.

En direkte rutetdag i uken vilde avhjelpe på de værste savn og besværligheter. Et mer tidsmessig og sjødyktig fartøy bør også innsettes i ruten og skal dette kunne ske, må ruten bli mer inntektsbringende. Det vilde også få betydning så vel daglig som under de forskjellige fiskesesonger. Der burde også tages hensyn til at det ikke utelukkende er øens befolkning det angår saken. Her er mange tilreisende sesonggjester f. eks i vårsildsesongen, seifiske og drivgarnsfiske med mer Øen har også betydning for skipsfaren ved fyrbetjening, radiostasjon og lodsstasjon, øen er også uten legehjælp, som må hentes utenbygds fra.

Den gjennomsnittlige utligning av statstilskudd til understøttende postrute måtte kunne fravikes der hvor særforhold gjør sig gjeldende.

Vi mener at det er et nødvendig og berettiget krav, hvorfor man henstiller til myndighetene å få saken forelagt stortinget til velvillig overveielser og imøtekommenhet.